

שיחות הר"ן רל"ג

שמעתי מאיש אחד מאנשיו, שפעם אחת דבר רבנו זכרוננו לברכה עמו מענין בגדים. ואמר לו שעל כל דבר צריכין להתפלל. הינו אם בגדו קרוע וצריך לבגד יתפלל להשם יתברך שיתן לו בגד ללבש, וכן בכל כיוצא בזה דבר גדול ודבר קטן. על הכל ירגיל עצמו להתפלל תמיד להשם יתברך על כל מה שיחסר לו אף על פי שהעקר להתפלל על העקר, דהינו על עבודת השם יתברך לזכות להתקרב אליו יתברך, אף על פי כן גם על זה צריכין להתפלל:

ואמר: שמי שאינו מתנהג כך. אף על פי שהשם יתברך נותן לו בגדים ופרנסה והצטרבות חיותו, אבל כל חיותו הוא כמו בהמה שגם כן השם יתברך נותן לה לחמה וכו' כן הוא חיותו שנותן לו השם יתברך. כי מאחר שאינו ממשיך כל חיותו על ידי תפלה מהשם יתברך על כן כל חיותו הוא כמו חיות בהמה מממש. כי האדם צריך להמשיך כל חיותו והצטרבותו מהשם יתברך על ידי תפלה ותחנונים דוקא:

וכן שמעתי אנכי גם כן מפיו הקדוש על דבר קטן ופחות מאד שהיה קצת מוכרח לי. ואמר: תתפלל על זה להשם יתברך. ועמדתי משתומם. כי היה לי לדבר פלא בעיני להתפלל להשם יתברך על דבר פחות כזה. וגם כי לא היה מוכרח ביותר. ענה ואמר (בלשון תמה): אין זה כבודך שתתפלל להשם יתברך על דבר קטן כזה? ואחר כך ספר מעשה קטנה מענין בטחון אפלו על דברים קטנים מאיש אחד ממז'בוז'. והכלל שעל כל הדברים שבעולם צריכין להתפלל להשם יתברך וכן מבאר באלף בית עין שם:

שהאדם קונה הרי זה עושה שינוי ורושם בנפשו, כי הבגד הוא נעשה חלק מהנפש, והסימן לכך שכאשר רואים בחוש שמי שמתחיל לסור מדרך הטוב וישר ניכר הדבר תחילה במלבושו, והכל כי המלבוש הוא חלק מהנפש. וכן ידוע שדירתו של אדם היא מבחי' המקיף ויחידה של האדם,

הנה רבינו ז"ל מפליג בשבח המתפלל על כל דבר קטן כגדול, שצריך להמשיך כל דבר ודבר מהשי"ת, ובאמת ענין הבגדים הוא לא דבר קל כלל ועיקר וכידוע ליו"ח שהבגדים של האדם הם בבחי' המקיפים שלו מבחי' החיה, וכבר מובא בשיחות הר"ן (תקכ"ג) שבכל לבוש חדש

ורק אצל הצדיקים הגדולים שהם בבחי' ארץ ישראל הרי אין כ"כ משנה אצלו איזה מלבוש הוא לובש והיכן הוא דר כי הוא יוכל להמשיך המקיפים מבלי הבגדים החיצונים, והאמונה עצמה נעשית אצלו לכלי הגון לקבל כל האורות והמקפים, ומשא"כ אנשים פשוטים צריכים להשים ליבם על בגדם ועל מקום מגוריהם שהם ממש מחלק מנפשם וצריכים להרבות בתפילה על כל דבר ודבר שיהיו על מתכונתם.

דוד המלך ע"ה אמר 'ואני תפילה' (תהלים קמ"ד) שכל מהותו הייתה בבחי' תפילה שהיה מתפלל על כל דבר ודבר, והגם שיכולים לקבל שפע מבלי תפילה הרי זה ללא לבוש קדוש וחיות אלקי כמו דבר שפועלים ע"י תפילה, וע"ד שהגיד הדברי חיים מצאנז זיע"א שהוא תוהה ומשתומם על יהודי שלא אומר ויתן לך האלקים במוצ"ש ואעפ"כ יש לו פרנסה ברווח, והוסיף ואמר אך אזי לו לכוז מין שפע

ועשירות שבא לו לאדם מבלי שיגיד ויתן לך האלקים, והיינו שצריך לבקש כל דבר שיתן לו האלקים ושיבוא ממקור קדוש שעל ידי כן תהא לו דבקות בבורא ית' בכל השפע אשר לו, וכן הוא בכל דבר שהאדם מצטרך לו אם יקדים לזה תפילה הרי תבוא לו השפע ממקור קדוש ונעלה שעל ידו יבוא האדם לידי דבקות בבורא דרך אותו שפע, ואמרו צדיקים שאפי' מי שבא לבקש ברכה מאיזה צדיק כדי והגון הדבר שיהיה מקדים תפילה לברכה בכדי ששפע הברכה יתלבש בלבוש התפילה ואזי יתקיים השפע בידו בנצחיות. ובאמת הרבה עובדי ה' כל תפילתם נעשית רק על דברים הרוחניים ואין חושבים שיש להתפלל אל ה' על כל דבר קטן כגדול, כי בזה הוא מקבל כל שפעו וחיותו מאת הבורא ית' בלבוש התפילה, ובזה יראה מעלת האדם על הבהמה. וכבר הגיד רבינו ז"ל במקו"א שאע"פ שעבד את בוראו במסירות נפש ובתעניות וסיגופים העיקר הוא ריבוי התפילה בכל זמן.

